

Najdôstojnejší otec biskup, milí spolubratia v kňazskej službe, ctihodné rehoľné sestry, drahí bratia a sestry!

14. november v našej spišskej diecéze patrí medzi pamätné dni, počas ktorých si sprítomňujeme životný príbeh a dielo Božieho Sluhu biskupa Jána Vojtaššáka. Práve dnes si pripomíname 138 rokov od jeho narodenia. To nás vedie k tomu, že aj po mnohých rokoch si s úctou pripomíname významné medzníky jeho života a snažíme sa sprítomniť a oživiť v našich mysliach spomienku na jeho osobu.

Jednu z mnohých odpovedí na otázku, kto bol biskup Ján Vojtaššák, nám naznačuje aj fakt, že už viac ako 19 rokov prebieha proces blahorečenia jeho osoby. Je to neklamný dôkaz toho, že príklad jeho života viery, príklad jeho vernosti a oddanosti pravde a Sv. Otcovi, fascinoval a dodnes fascinuje mnohých ľudí. Obdivujeme nezlomnosť jeho ducha, ktorý aj napriek príkorm prežitým vo väzení a napriek nútenému pobytu v Senohrabochoch, ďaleko od svojej milovanej diecézy, myslí na svojich kňazov, vyzýva ich k jednote a k svornosti, zaoberá sa otázkou nového usporiadania diecéz, ale aj otázkou aplikovania reforiem Druhého vatikánskeho koncilu v miestnej cirkvi a tiež postavením laikov v Cirkvi. Takto sa javí ako „moderne“ mysliaci prelát, ktorý napriek svojmu veku, napriek nesmierne ťažkej situácii, v ktorej sa nachádza, je otvorený vanutiu Ducha Svätého a voči novým udalostiam v Cirkvi, s ktorou plne cíti a žije. Od prvého rokovania biskupov, ktoré sa uskutočnilo práve tu v Spišskej Kapitule, týždeň po jeho biskupskej vysviacke v Nitre roku 1921, až po jeho smrť, je biskup Ján Vojtaššák osobnosťou, na ktorej obdivujeme tieto vlastnosti: dôslednosť, jasnosť, vernosť Pápežovi, Cirkvi i magistériu a nezlomnú vôľu neustúpiť nátlaku komunistického režimu. Tieto vlastnosti dobre vykresľujú osobnosť biskupa, ktorý ostal verný Bohu, Cirkvi i sám sebe, tak v maličkostiach, ako aj vo veľkých veciach, po celý svoj život, -verný až do konca.

Pred 20. rokmi svätý Ján Pavol II. počas svojej pastoračnej návštevy Slovenska, na Mariánskej hore v Levoči vyzval otca biskupa Františka Tondru a celú spišskú diecézu, k otvoreniu procesu blahorečenia biskupa Jána Vojtaššáka. Istotne sa vtedy naplnili modlitby a prosby mnohých ľudí nielen na Slovensku, ale aj v zahraničí. O blahorečení biskupa Jána Vojtaššáka sa začalo veľmi intenzívne hovoriť už po jeho smrti a to najmä medzi Slováckmi žijúcimi v Amerike. V modlitbe za blahorečenie biskupa Jána Vojtaššáka zo 14.9.1981 schválenej biskupom diecézy Ontáριο, Fultonom, sa mnohí ľudia roztrúsení po celom svete spájali spoločne v modlitbe za blahorečenie Božieho sluhu, vyslovujúc hlboké a nádherné slová modlitby: *„Otče náš, v nekonečnej láske vyvolil si si svojho verného služobníka Jána Vojtaššáka, aby cez dlhé roky, až do svojej smrti, niesol trňovú korunu Tvojho Syna, nášho Pána Ježiša Krista, pre tvoju slávu, k posilneniu svätej Cirkvi a pre dobro slovenského národa...z Vojtaššákovkej mučeníckej smrti žije v ukrutnosti týchto časov Tvoj národ pod Tatrami. Prosíme ťa, večný Otče, osláv svojho verného služobníka spišského biskupa Jána Vojtaššáka, popraj nám, aby sme si ho uctievali na oltároch nielen pod Tatrami, ale v celej svätej Cirkvi, aby z jeho obeti žil naveky vo vernosti tebe náš milovaný národ, zasvätený*

Sedembolestnej Matke tvojho Syna...“ Nielen v tejto modlitbe, ale aj v rôznych dielach zahraničných Slovákov, je vyjadrené vnútorné presvedčenie, že biskup Ján Vojtaššák bude raz za svoje mučenie, povýšený na oltár¹.

Ako som už spomínal, jedným z mnohých dôvodov, prečo si pripomíname osobu a dielo Božieho sluhu biskupa Jána Vojtaššáka je aj proces jeho blahorečenia. Keď hovoríme o procese blahorečenia, rozlišujeme v ňom 2 fázy: **diecéznu a rímsku**. Diecézna fáza tohto konkrétneho procesu sa v našej spišskej diecéze rozbehla 12.12.1996 a bola ukončená 31.10.2001 záverečným, slávnostným zasadnutím diecézneho tribunálu, povereného touto kauzou. Na žiadosť Kongregácie pre kauzy svätých v roku 2002 v našej diecéze prebiehala aj doplňujúca diecézna fáza procesu blahorečenia, pretože Kongregácia zistila niektoré zásadné nedostatky v kauze. Pre málo skúseností, neboli totiž, zachované a dodržané všetky normy stanovené pre diecéznu fázu procesu blahorečenia. Spomínaná doplňujúca diecézna fáza bola ukončená 11. novembra 2002. A od vtedy pokračuje Rímska fáza procesu blahorečenia.

Bratia a sestry! V súčasnosti Kauza blahorečenia Božieho Sluhu biskupa Jána Vojtaššáka prebieha na úrovni Kongregácie už 14 rokov. Možno sa aj niektorí z Vás pýtajú: Ako dlho sa ešte máme modliť za blahorečenie otca biskupa Vojtaššáka? Koľko trvá kauza blahorečenia alebo svätorečenia od začiatku až po koniec?

Je to rôzne. Môže trvať 5 rokov, 10, 15, 50, 100 ako ja 200 rokov. Preto Vás chcem poprosiť o to, aby ste **s dôverou** pokračovali v modlitbách za blahorečenie otca biskupa Jána Vojtaššáka. Možno ste aj počuli rôzne vyjadrenia ako napr. že spomínaná kauza je pozastavená na 50 rokov, že v spomínanej kauze sa už nič nedá spraviť, že je to celé beznádejné... Bratia a sestry! **Nie je to pravda**. V Kauze blahorečenia Božieho sluhu biskupa Jána Vojtaššáka sa pokračuje. Možno počas trvania celej kauzy ste počuli rôzne vyjadrenia o biskupovi Vojtaššákovi, či už pozitívne ako aj negatívne. V médiách, rôznych filmových dokumentoch, ako aj v článkoch domácich či zahraničných novín je osoba biskupa Jána Vojtaššáka často vystavená jednostranným pohľadom, emotívnym súdom, polopravdivým až nepravdivým tendenčným vyjadreniam a svedectvám hlavne zo strany Židov. Momentálne, sú otvorené mnohé otázky, ktoré si z našej strany vyžadujú poskytnúť pravdivé odpovede a konečné priblíženie sa k pravde. A práve preto, ako nový postulátor kauzy, by som Vás chcel všetkých poprosiť, aby ste sa modlili aj za všetkých, ktorí na kauze blahorečenia pracujú, aby sa nám podarilo očistiť meno biskupa Jána Vojtaššáka **od falošných a nepravdivých tvrdení a obvinení** a aby sme odhalili čistú pravdu o jeho živote a o jeho životných postojoch.

Každý Boží Sluha, ktorého proces blahorečenia sa už rozbehol, by sa mal vyznačovať **niečím charakteristickým**, čo nás na ňom oslovuje a prečo chceme, aby bol povýšený na

¹ Štefan Senčík, *Svedkovia*, Ontario 1983, str. 330-343. V spomínanej knihe sa uvádza: «Všetci, čo s ním boli v posledných rokoch, povedali: „On nepotrebuje naše modlitby, on išiel rovno do neba...bol pravý apoštol, bol to svätec medzi nami, súci na oltár. Keby takého biskupa mali Taliani alebo niektorý iný veľký národ na Západe, veru by sa postarali o jeho blahorečenie a svätorečenie.“ » tamže str. 343.

oltár. V procese blahorečenia nie je dôležité, čo všetko kandidát na blahorečenie urobil, ale štartovným bodom - **východiskom je jeho otvorenosť a láska voči Bohu**. V každom procese blahorečenia alebo svätorečenia je nevyhnutné, aby sme dospeli k pravde o konkrétnej osobe a touto pravdou by mala byť jeho osobná svätosť. Takto by bola konečne vypočítaná naša modlitba, ktorú sa s dôverou každý deň modlíme: „...*Prosíme ťa, večný Bože, osláv svojho služobníka Jána, aby sme si ho uctievali na oltároch celej Cirkvi.*

Za jeho blahorečenie ťa prosíme, skrze Krista nášho Pána. Amen.“